

Ved Grete og Hans's Konfirmation.

Mel.: Til Pinse naar Skoven....

I Græshave er vi til Fest i Dag.
Familiens Venner i muntre Lag
for Grete og Hans vil vi stemme i
paa denne saa velkendte Melodi!
Tra - la - la - la.

Ja det er utroligt som Tiden gaar,
som Konfirmander i Dag de staar,
nu er de jo voksen og meget stor
til Glæde for baade Far og Mor.

De voksed' i Hjemmet saa veltilfreds
og Legen blev snart deres rette Es;
men da vi jo alle skal Lærdom ha',
kom de i Skole en skønne Dag.

Hos Højmark de lærte en Masse Ting
at tegne og skrive og kom omkring.
Fra Græshave til Rønne de saa dem om,
men tilbage til Skolen de altid kom.

Og Grete kan feje og vaske Gulv,
paa "Græshavegaard" hun jo tjener Guld,
og synger til Arbejdet Dagen lang,
for saa er Tiden jo ej saa trang.

Og Mekanik elsker Hans saa godt,
de ved jo allesammen godt,
hos Jensen han lærte at høvle og slaa
og Save og Plade at bukke og slaa.

Og gælder det Søskende-Børn, de smaa,
kan Grete jo ogsaa faa Tiden at gaa;
hun leger jo med dem den lange Dag,
saa om Natten de sover med Velbehag.

Atomfabrikanten Hans ogsaa blev kaldt,
da Bomben sprang med et veldigt Knald,
med Nøgle og Hammer og Søm og Svovl
en Bombe laves, det er - Sjov.

Men Uvenner kan de da ogsaa bli'
om Aften, naar det bliver Sengetid,
og Hans skælder ud paa den dumme Tøs,
og Grete gaar ned og fortæller løs.

Og Grete hun tæver jo Drengene,
det er jo ogsaa saa spændende,
og Hans kan jo give et Øje saa blaat,
det har vi da set paa Bent Kusk saa flot.

Og hvis nu Tiden den bli'er for lang,
saa ringer de lige til Bror engang,
mens Grete hun faar sig en Passiar,
Hans og Fru Jensen en Smøg sig ta'r.

Nu er de sidste af alle os Børn,
og der skal festes som aldrig før;
vi haaber at Lykken vil staa dem bi,
naar de nu skal vandre ad Pligtens Sti.

Nu gi'r vi saa Grete og Hans en Skaal
og ønsker, at de naar deres Fremtidsmaal.
Ja gid de maa glædes fra Dag til Dag;
de længe leve: Hurra - Hurra!